

Proměna mocí Ducha Božího

Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich. (Ez 36,25–27)

Po Velikonocích slavíme Letnice, neboť Bůh sestoupil na celou církev a nastalo, o čem prorokoval Ezechiel. Doslova zázrak z nebes. Nejen očištění od hříchů, ale proměna zevnitř. Už ne tvrdé kamenné srdce, ale masité, už ne povinné plnění zákona ve snaze vyhovět Bohu, nebo ze strachu, ale ochota lidí žít radostně a vděčně podle Božích nařízení, která nesvazují, ale vedou ke svobodě. To, čeho nebyl schopen starý Adam ani Mojžíšův zákon, co nedokázaly v lidech vynutit Boží tresty a soudy, k čemu lid Boží nepřemluvil ani proroci, to učinil a činí Bůh v lidském srdci mocí svého Ducha. Jen je ale třeba k tomu říci Pánu Bohu své „Ano“, protože úplně stejně jako spasení i dar Ducha svatého člověk přijímá z milosti a skrze víru.

Bůh ze svého rozhodnutí vystavěl skrze Krista most k lidem a my se musíme na onen most odvážit vstoupit, pak se začnou dít zázraky. Možná podobně jako na místě, kde bychom to zřejmě čekali ze všeho nejméně – ve věznicích. V rámci restorativní justice, která se zaměřuje více na obnovu než restriktci, se totiž začíná uskutečňovat

program zvaný „building bridges“, tedy setkávání pachatelů s oběťmi. V současné době nikoli přímých účastníků trestných činů, ale nepřímých. Cílem je pomoci oběma stranám. Protože nejen pachatelé, ale také oběti potřebují zakusit obnovu a proměnu nejen cestou práva, ale i na rovině emocí a hlubokého prožívání. Konečně, to stejné platí v církvi i v našem sboru, ať už se to týká těch, kteří se na druhých provinili, nebo těch, kteří se cítí ukřivděni. Satisfakce neboli zadostiučinění je nedostačující.

A tak se setkávají tváří v tvář lidé, kteří se dopustili hrozných zločinů, s lidmi, kterým bylo velmi ublíženo. Najednou porušení zákona dostává konkrétní lidskou tvář. Už nejde především o to, že někdo překročil nějaký paragraf a teď je za to trestán, ale že zločin má podobu člověka, lidskou trpící tvář. Z vlastní zkušenosti vím, jak to na vykrádače aut působí, když jim v pankrácké kapli povím: „Aha, tak to jste asi mohli být vy, kdo mně před časem v noci otevřeli automobil, vyrvali rádio a zničili volant!“ Většinou takoví pachatelé zůstávají zaražení, protože dříve anonymní majitel vozu s nimi možná nyní sedí v jedné vězeňské kapli a projevuje jim zájem a křesťanskou lásku.

Načež, světe div se, i vězeňští sekulární psychologové potvrzují, že postavený most mezi pachateli a oběťmi, byť zatím nepřímými, přináší dobré ovoce. Obětem přináší úlevu a odsouzení se mění k lepšímu. Most, spojující nespojitelné, kterého se jedni báli a druzí si ho ani nedokázali představit, proměňuje lidi z obou stran. Chce to však odvalu a taky Kristovskou lásku a moudrost. Podívat se sobě navzájem do očí, nic si nevyčítat, jen povědět a vyjádřit, jak ten či onen prožíval a prožívá svou vinu a své zranění. Řekl bych, že by to mohla být skvělá příležitost i napříč mnohými vztahy v našich rodinách a v celém sboru.

Je to totiž doslova evangelium. Neboť Ježíš Kristus vystavěl mezi Bohem a lidmi bezpečný most skrze svůj kříž a my to už dávno víme. Nepřekonatelná překážka hříchu byla přemostěna z Boží strany samotným Bohem, aniž by se nás na to Bůh dopředu ptal. Ale kdo na onen most vstoupí, porozumí, že hřích skutečně není především porušením Božích přikázání, nebo lidské morálky, ale že je to destrukce lidství, pachatelů i obětí, likvidace nejcennějších vztahů a dokonce že zraňuje samotného Boha. Kdo na ten most vstoupí, prožije zázrak milosti a moci Ducha svatého.

Slavme proto letos Letnice novým způsobem. Vyprosme si moc ducha svatého a vyjděme za obnovu vztahů s Bohem i s lidmi. Most k Bohu je Kristem postaven dobře, nyní je na nás stavět mosty k druhým lidem. Nečekejme, že někdo druhý s tím začne. Po způsobu Kristově každý z nás ať první podá ruku bližnímu, tomu milému i nemilému. Nebojujme za svou pravdu, bohatě bude stačit, když si vzájemně vyjádříme, co je nám líto, co nás bolí, z čeho máme radost a co nás těší. Pokusíme se porozumět jeden druhému a vzájemně soucítit, jako Kristus má soucit s každým z nás. Čerpejme z nevyčerpatelné lásky, která byla vlita do našich srdcí skrze Ducha svatého.

Bronislav Matulík

Církev brány pekla nepřemohou!

Rozhovor s Pavlem Černým

Milý Pavle, sedmdesátka je významné životní jubileum. Jak ji prožíváš ty?

Musím říct, že mě ta jubilea dřív tolik nebrala, ale tohle jubileum mě přece jen dostihlo, protože jsem si uvědomil, že tohle je ten skutečně seniorský věk a že by člověk už měl mít rozum a zkušenosti, měl by mít mnoho věcí v životě už vyřešených, vědět, jak některé věci předávat. Ale já se pořád cítím jako student, mnoho věcí mě dokáže zaskočit, což moc nejde dohromady s tím moudrým starcem. Takže stejně jako student si pořád ověřuju věci, zkoumám různé věci, zkrátka necítím se na ten věk.

A podle mě na něj ani nevypadáš...

Děkuji, to je dobrou péčí manželky.

Tak co je předmětem tvého zájmu právě teď?

Ted' pracuji na skriptech s tématem Formace a profesní etika, která by mělo vydávat Ministerstvo školství, a měla by být dostupná nejen pro studenty ETS, ale pro studenty různých škol. Velkou výhodou je, že to mohu napsat z křesťanského pohledu, a já teď zápasím s tím, jak se vyjádřit tak, aby to bylo srozumitelné nejen křesťanům, ale i těm, kdo v Krista ještě neuvěřili. Může se ale jednat o lidi hledající, např. učitele, kteří si uvědomují, že člověk potřebuje určitou duchovní formaci, a že začít je potřeba právě u pedagogů. Navíc se teď blíží rok 2020 a s ním významné výročí 350 let od smrti J. A. Komenského a je dobrou zprávou, že pedagogové Komenského pořád uznávají, ale často si vůbec neuvědomují, že to byl kazatel a poslední biskup Jednoty bratrské a že svoji moudrost čerpal z Bible.

Přijde mi, že hledajících mezi námi stále přibývá, jakou máš ty zkušenost?

Já jsem přesvědčen, že dveře jsou teď velmi otevřené a že je zapotřebí zabývat se otázkou komunikace a maximálně sdílet a pak čekat, co Pán Bůh zaleje svojí milostí a dobrotou, to pak vzejde.

Když je tedy 70 let už znakem stáří a moudrosti, tak jakou moudrou radu bys měl tady pro nás v Soukenické?

Když přemýšlím nad naším sborem, tak první myšlenkou je poloha, tedy sbor v centru Prahy, kde bydlí jen minimum lidí ze sboru, i když máme výbornou dopravní dostupnost, blízko metro, tramvaje, tak koncentrovat se jen na společné nedělní bohoslužby nestačí. Asi bychom potřebovali menší společenství během týdne. Tak přemýšlím nad modelem skupinek pro náš sbor. Ale není to jen o úvahách, také to i zkusíme v praxi. Od ledna jsme založili s vědomím kazatele domácí skupinku a je to pro nás

velká radost, protože jsme se začali scházet s lidmi z našeho sboru, a je to radostné a povzbudivé společenství. Při setkání můžeme diskutovat o různých tématech, modlit se za sebe, za sbor, za společnost a je to takové intenzivní společenství v neformálním prostředí. A tak si říkám, že pro náš početný sbor, kde to cestování z práce, děti apod. je složité, by ta cesta domácích skupinek mohla být přínosná. A ta moje aktuální zkušenost mě o tom přesvědčuje.

Nedávno proběhl další ročník Noci kostelů a do naší modlitebny zavítalo mnoho lidí z nejbližšího okolí. My tady máme možnost oslovit je přímo z ulice, a to skrze prostor po kavárně Cesta domů. Co tě napadá v souvislosti s tímto prostorem?

Bylo mi moc líto, že to Cesta domů už neutáhla, protože naneštěstí tady vzniklo více podobných stravovacích zařízení a ten přetlak byl skutečně velký. Ale myslím si, že to byl opravdu dobrý projekt, a sám jsem tam měl celou řadu rozhovorů a byl jsem rád, že jsem s lidmi tady v centru měl kam zajít na kávu. Líbilo by se mi, kdyby tady mohlo být něco podobného. Kdyby to mohlo být třeba spojeno s nějakou křesťanskou knihovnou, s dluhovou poradnou, řada lidí také hledá pomoc psychologů, pomoc v různých právních otázkách. Myslím si, že by to bylo pro lidi příjemné setkat se v neformálním prostředí, protože tato část naší sborové budovy je úžasná tím, že tam je více různých prostorů a každý tam může najít nějaký koutek kde pohovořit o svých radostech a starostech. Byl bych moc rád, kdyby to v nějaké formě mohlo pokračovat.

Když se teď vrátím ke tvému jubileu, nepůsobíš na mě jako senior, který si teď už jen užívá důchodu, jaké máš další aktivity kromě psaní skript?

Aktivít zůstalo mnoho, nějak to nemohu omezit. Kromě vyučování v teologickém semináři mi zůstala ekumena, protože vztahy, které jsem navázal s představiteli církví a různými teology, dále zůstávají. Jsem zván na přednášky nebo na kázání i do jiných církví, ale především sloužím v Církvi bratrské. Když se sbory dozvěděly, že jsem oficiálně vstoupil do důchodu, tak mi chodí mnoho pozvání, takže s manželkou hodně cestujeme a míváme např. v sobotu přednášku nebo mládež a potom v neděli bohoslužbu. Ale moc rád se vracím zase domů do Soukenické. A také mohu trochu víc psát a publikovat, to mě těší. Třeba teď připravuju cyklus pro internetové noviny Křesťan dnes a občas je k tomu třeba něco v rozhlase a podobně. Takže rozhodně se nenudím, to jsem za celý život nikdy nepoznal, ale snažím se taky, abych si vždycky nechal nějaký čas na vnoučata. To je velmi zábavné a taky potřebné s dětmi pobýt.

Kolik jich vlastně teď je?

Máme osm vnoučat ve věku od tří do dvanácti let. A kromě různých sportů taky diskutujeme, zpíváme, hrajeme hry, něco vyrábíme.

Co nějaká aktuální zajímavá zkušenost s vnoučaty?

Když někdy hovoříme o teologii, a s dětmi se dá dobře hovořit o teologii, vnímám, že mají vlastní výrazy. Nedávno mě třeba zarazilo, jak si kluci po dorostu vyprávěli

o tom, jaký je Bůh, a hledali to nejlepší slovo. Jeden to uzavřel slovy: „Bůh je hustej!“ Jinak děláme různé sporty, třeba střelbu ze vzduchovky, a je zajímavé, jak třeba šestiletá holčička už umí přesně střílet. Je dobré, že se díky tomu učí velké koncentraci a taky bezpečnostním opatřením. Další je třeba jízda na kole v provozu, takže to jsou ty věci, na které si chci nechávat trochu času.

Takže svěruješ je sice Pánu Bohu do rukou, ale stejně tam máš i trochu lidského strachu?

Ano, ten tam stejně vždycky je. Protože žijeme v takové překotné a uspěchané době, v džungli provozu dnešních měst.

A teď, když bys ten pohled zase rozšířil od své rodiny na tu větší církevní rodinu?

Pán Bůh to tak ustanovil už v Bibli, že potřebujeme mít pro svůj život rodinu, vztahy, síť vztahů. A Bůh nám daroval církev a to je taková síť vztahů. Bůh, to jsou vztahy. My ty vztahy vidíme uvnitř Trojice a má to tak být i v církvi. A já čím dál více, když ve Vyznání víry, Krédu, vyznávám, že věřím ve svatou církev obecnou a společenství svatých, vnímám závažnost těchto slov. Protože když vidím, že na něco sám nestačím, potřebuji povzbuzení a oporu, pomoc svých bratrů a sester. Církev toho tady na světě už tolik pokazila, ale pořád platí Ježíšova slova řečená o církvi, že brány pekla ji nepřemohou. Církev tady bude až do posledních dní tohoto světa, a tak i já věřím ve svatou církev obecnou, která je pro všechny lidi, a proto bych chtěl, aby i náš sbor byl pro všechny lidi, kteří přijdou, a abychom i my tady mohli prožívat, že církev brány pekla nepřemohou a že si budeme vzájemně sloužit a pomáhat na cestě za Kristem.

Ptala se Petra Veselá

Letnice – narozeniny církve

Společně budeme slavit v neděli 9. června 2019

Po roce se opět sejdou dva sbory, které se během roku scházejí zvlášť, náš český a ruský mluvící. Tentokrát nebudeme číst Bibli v sedmnácti jazycích jako v loňském roce, ale budeme slavit společné narozeniny. Vždyť Letnice jsou dnem, kdy se zrodila církev.

Tehdy sestoupil Duch svatý na první učedníky a ti se začali docela spontánně scházet v chrámě i po domech. Všechno, co slyšeli a přijali od Ježíše, se skrze třetí osobu Boží trojice začalo stávat skutečností. Zázrakem Ducha svatého přestalo rozhodovat, kdo je muž nebo žena, Žid nebo Řek, otrok nebo svobodný. A my dodejme, Čech nebo Ukrajinec, Moravák či Rus, Slovák nebo Armén...

Společně budeme vzdávat čest a slávu našemu Bohu, děkovat za spásu v Kristu a radovat se z moci přítomného Ducha svatého. Vzájemně si pak budeme žehnat a přát všechno nejlepší k našim společným narozeninám církve.

Bronislav Matulík

Večer chval

Obnovíme tradici v neděli 16. června večer?

Slyšeli jsme, že Večery chval v tomto sboru kdysi probíhaly. Chtěli bychom zkoušet tuto tradici obnovit. Proto všechny zveme v neděli 16. června v 18.00 hodin sem do Soukenické, kde bychom chtěli písněmi oslavit našeho Pána.

Večer chval povede Jindra Koudela a pozvání přijal bratr Miroslav Grunsberg z Křesťanských sborů. Těšit se můžete například na to, že si společně zazpíváme písně ze zpěvníku Svítá.

Karel Miffek

Besídka a náboženství

Konec školního roku

Společný závěr školního roku bude již v neděli 23. 6. Při společném zahájení ve shromáždění chceme poděkovat za uplynulý školní rok a vyprošovat Boží ochranu zvláště pro děti před nadcházejícími prázdninami. Tuto neděli bude poslední náboženství a také závěrečné pravidelné besídky (s opakováním druhého pololetí a loučením před prázdninami).

V neděli 30. 6. se besídka ještě sejde v jednom či dvou spojených odděleních. Během prázdnin besídka ani náboženství nebudou.

Marta Skalická

Sborová dovolená 2019

Ještě jsou volná místa!

Léto se nezadržitelně blíží a s ním i sborová dovolená. Letos se koná v termínu 27. 7. až 3. 8. 2019 opět v Kletečné. A ještě pořád zbývá několik volných míst. Takže neváhejte, vezměte do ruky tužku, vyplňte přihlášku, zaplatte zálohu a pak už se můžete jen a jen těšit na sborovku!

Petra Veselá

Námořníci

Aneb Příměstský tábor 2019

Od pondělka do pátku 19. – 23. srpna se bude v našem sboru konat letní příměstský tábor pro děti od 6 do 14 let. Takže pokud nevíte, co s vašimi ratolestmi během prázdnin nebo jim chcete dopřát nevšední zážitek v podobě námořnického dobrodružství, neváhejte, na parapetu v modlitebně si vezměte přihlášku, vyplňte ji, přineste ji, zaplatte drobný obolus a pak už se jen těšte vy na volno a děti na dobrodružství.

Petra Veselá

ZVEME VÁS SRDEČNĚ NA

TŘETÍ SPORTOVNÍ ODPOLEDNE

SOBOTA - 15.ČERVNA - 13:30

JEZDECKÝ AREÁL RADONICE

NA MÍSTĚ BUDE MOŽNOST ZŮČASTNIT SE:
FOTBALU, VOLEJBALU, PETANQUE, DÁLE BUDE
K DISPOZICI SKÁKACÍ HRAD, OBČERSTVENÍ, GRIL A DALŠÍ..

Těšíme se na Vás!

Ohlédnutí za besídkovým výletem

v neděli 12. května

Letos jsme se vydali do krás Divoké Šárky. Po velmi dobrém obědě (Ládovy placičky) jsme vyrazili na tramvaj, která nás odvezla do Vokovic, kde výlet začínal. Letos nás bylo opravdu hodně (asi 40), včetně Miffkovic Sisi, která nás pojala za svoji smečku a neustále kolem celé skupiny běhala a snažila se nás držet pohromadě. Šli jsme hezkou, procházkovou cestou, asi 4,5 km. Celý výlet jsme sledovali nebe – bude pršet, nebo nebude? Heslo dne: neexistuje špatné počasí, jen špatné oblečení. Myslím, že nakonec trošičku, malinko sprchlo. Ale to vůbec nevadilo. Výlet končil v lomu, kde jsme si udělali oheň a upekli buřty. Kája Miffek to měl domluvené s magistrátem, takže bylo vše v pořádku. Děti byly vylítané, některé celé černé (na místě táboření byl kopec s navezenou hlínou a všechny děti to tam, k našemu dospělému podivu, táhlo). A ještě si dělaly jakýsi bunkr, kam se lezlo samozřejmě do kopce, hlínou a jehličím. I tento výlet dopadl dobře, všichni jsme se v pořádku, s pár odřeninami, vrátili domů.

Děkujeme všem za spolupráci: Ládovi za výborný oběd, Kájovi za naplánování trasy a vám všem, že jste s námi šli.

Zase za rok?

Adla Pavlíčková

Telka v malém sále

Aneb mami, povídej...

Posledních pár měsíců se ladí přenos zvuku i obrazu do malého sálu a věřím, že je to velká pomoc pro rodiče malých dětí.

Už to budou skoro čtyři roky, kdy jsme vzali poprvé do Soukendy naši Anitu. Díky Bohu byla docela klidné miminko a my jsme mohli zůstat společně s ní v sále. Trochu jsem se děsila období, kdy budu muset ze shromáždění odcházet do malého sálu, kde jsem se nedokázala soustředit na audio přenos, a často se tam lidé scházeli spíš na pokec. Naše dítě mé obavy asi vycítilo a spolupracovalo. Dlouho se dokázala zabavit prozkoumáváním mojí kabelky, zásobou jídla a písničkami, které jsme v průběhu bohoslužby zpívali. Nastala samozřejmě i doba, kdy jsme se s Michalem střídali v malém sále. Co vám budu povídat, nic moc... Často jsme si říkali, jestli má vůbec cenu do shromka chodit, když většinou nemáme z kázání vůbec nic. Ale nějak jsme to období překonali a Anitka začala chodit do besídky. Jenže v létě se k nám přidá další prcek, a kdo ví, jaký bude. Možná bude jako jeho ségra. Nebo uplakánek, objevovatel, klidás, torpédák... A tak u nás zase začne všechno to, co vidíme u maminek a tatínek s batolaty v malém sále. Ale když vidím, jak si ti, kteří chtějí ze shromáždění něco mít, vezmou židli a postaví si ji před novou velkou televizi, která zajišťuje i vizuální přenos, nebo když od některé maminky zaslechnu, že je to super, jak může bohoslužbu nejen slyšet, ale i sledovat, tak mně to dodává trochu klidu v tom, že je šance být součástí shromáždění i s dětmi v malém sále. Teď už je jen na naší ukázněnosti a ohleduplnosti, jestli se budeme moct za zavřenými dveřmi cítit vtaženi Božím slovem, nebo se necháme unést klábosením s ostatními, které je často slyšet až do velkého sálu.

A tak se na vás těším v září u soukenické telky, pokud tedy nebudeme obdařeni malým pohodářem.

Martina Caltová

„Při poslední návštěvě nedělní bohoslužby jsem byla velice mile překvapená novou audiovizuální projekcí v malém sále v Soukenické. Jakožto rodič dvou malých dětí jsem již čtvrtým rokem odkázána trávit čas během kázání právě tam. Doposud bylo možné kázání poslouchat alespoň skrz bedýnky, avšak přímému přenosu skrz televizní obrazovku se to nevyrovná. Televize upoutá mnohem více pozornosti a člověk může mnohem lépe vnímat vykládané slovo. Navíc jsem si najednou nepřipadala tak „odstrčená“. Určitě se vylepšil i zvuk, takže je teď možné se, i s dětmi, mnohem lépe soustředit na celé dění, které se odehrává – pro nás – za zavřenými dveřmi.

Jsem za to velice ráda a věřím, že toto ocení i ostatní maminky s malými dětmi.“

Jindra Toušková

Konference

Ohlédnutí za Konferencí Církve bratrské na Smíchově

Výroční květnová konference proběhla v krásném sále společenského centra, které vlastní podnik Staropramen. Smíchovský sbor zvolil místo s prostorným zázemím jednacím i stravovacím. Konference proběhla v dělné spolupráci a pokryla všechny základní oblasti. Konferenční brožura měla 180 stran tisku, včetně fotografií z některých akcí. Většina delegátů ovšem dostala brožuru až na místě konference, několik minut před začátkem. To považuji za administrativní selhání Rady, protože to bylo již v minulých letech připomínkováno. Proč se vůbec brožura tiskne, když není možnost si ji prostudovat a opoznámkovat předem? Materiály se sice rozesílají předem emailem, ale jsou ve formátu pdf, který neumožňuje připojovat vlastní poznámky. Na místě konference se ovšem delegáti již nestačí v tištěné brožuře zorientovat.

To se projevilo v jednání o zprávách, kdy prakticky nebyla žádná diskuse. Zpráva tajemníka byla čistě faktografická a jen vyjmenovala jednotlivé akce. Zpráva ekonoma Rady byla jako vždy precizně zpracovaná a nikdo v ní nemohl objevit nic chybného. Největší část konference zabraly návrhy Rady a některých sborů. Předsednictvo Konference se velmi snažilo dát jednotlivé návrhy do souvislostí a seřadit pozměňovací návrhy. Přes tuto snahu byly letos jednotlivé návrhy příliš dlouhé a v některých směrech nejasné. Dobrý návrh má být jasný, srozumitelný a dobře zdůvodněný. Řada letošních návrhů byla rozkošatělá a mnohomluvná. Myslím, že je třeba všem předkladatelům uložit povinnost lepšího a přehlednějšího zpracování.

Z návrhů letos vybočovalo několik předloh ve věci financování Evangelikálního teologického semináře, který začal před dvaceti osmi lety původně v prostorách našeho sboru. Za tu dobu prošlo ETS šedesát kazatelů a vikářů CB a také mnoho pastoračních a sociálních pracovníků. Příklad je možné pracovníky jiných církví. Deset let tato škola fungovala stále na stejném rozpočtu a byla tak silně podfinancována. V době zvyšování platů na různých pracovištích a ve školství byl seminář chudou příbuznou. Někteří chtěli semináři přidat. Jiní by školu raději zrušili, aby nemuseli ze svého sboru něco přidat. Bylo to náročné jednání. Pokud použijí termíny z boje staré Jednoty bratrské mezi Velkou a Malou stránkou, Velká stránka se pod vedením Lukáše Pražského stavěla za vzdělání a jeho rozvoj a Malá stránka se vzdělávání obávala. Na letošní Konferenci tedy nakonec zvítězila, obrazně řečeno, Velká stránka, která rozhodla přidat této církevní škole finanční prostředky na další rozvoj. Je jasné, že ETS bude muset církvi předložit plány na další období. Celá církev slyšela i podnět, aby se konala ve sborech CB neděle modliteb za nová povolání ke službě. Potřebujeme nové vikáře, misijní i pastorační pracovníky, potřebujeme i informované a v Bibli zakotvené starší sborů a pracovníky v různých generačních skupinách. Konference potvrdila založení třetího ostravského sboru a také třetího sboru v Třinci. Jedním z nejkrásnějších okamžiků konference bývají ordinace nově schválených pracovníků. Tyto ordinace proběhly ve večerním slavnostním shromáždění v našem sboru. Bylo s podivem, že si toto shromáždění nechalo ujít hodně členů našeho sboru, a dokonce i někteří delegáti konference. Ordinováni byli tři kazatelé (Václav Andrš, Pavel Bischof a Daniel Litvan) a dva diakoni (Petra Kašperová a první mongolský pracovník Munkh-Erdene Turmunkh, zvaný Munkuš). Ukazuje se, že diakonská ordinace má svůj význam tam, kde se někteří pastorační a diakonské práci naplno věnují.

Zajímavá byla předsednická zpráva Davida Nováka. Škoda, že v počtu dvou set delegátů se příliš nedá diskutovat. Zprávu ale mají staršovstva sborů a mohou ji prohodit při svých jednáních.

Sobota byla odlišná od jednacích konference a obsahovala čtyři semináře, z nichž si každý delegát mohl dva vybrat. Semináře byly připraveny na zajímavá témata, ale některé v nich řečené věci by vyžadovaly rozhovor. Ani to nebylo možné v kruhu padesáti účastníků a z časových důvodů.

Potěšitelné bylo vidět na konferenci řadu nových tváří. Ukazuje se, že CB zvládá generační změny a Pán Bůh přidává nové pracovníky. Církev bratrská řeší celou řadu

problémů a hledá cestu pro mnoho projektů, služeb a pro své další směřování. Je potěšitelné, že celková atmosféra v církvi umožňuje hledání i ve složitých otázkách života církve v dnešní době. Konference vedla k vděčnosti za Boží milost a otevřela nové modlitební předměty.

Pavel Černý

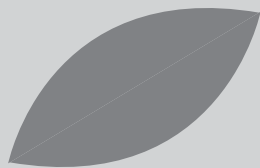
V pivovaru bez piva

Jedna z věcí, která mě skutečně zaujala, bylo, že ačkoliv se konference pořádala ve Smíchovském pivovaru, tak byla čistě nealkoholická – a dokonce i v případě, kdy byl k obědu guláš. Jestli je to dobře, nebo ne, nechám na zvážení čtenářům.

Ale teď vážněji. Nevím, jak minulý rok, ale oproti dřívějším létům, kdy se celé dva dny jednalo, letos byla velmi striktně oddělena jednacích část v pátek, od sobotní diskuzní a duchovní části. Už dřív na několika konferencích jsem zaznamenal hlasy, že církevní konference rozhodně nemá být pouze jednacích a schvalovací orgán, ale má v první řadě mluvit o duchovních záležitostech a stavu církve. A myslím, že to se letos skutečně podařilo. Ať už (jako každý rok) během páteční společné bohoslužby, tak v sobotu během seminářů a rozpravě o zprávě předsedy rady CB.

Ondřej Pavlíček

jablkoň

Otevřený dvůr

u fíkového stromu

KONCERT

**v pátek 14. června 2019
18.30 hodin**

Církev bratrská v Praze 1, Soukenická 15

Vstupné dobrovolné

www.jablkon.com

Dopisy Charlottě

Příběh Masarykovy rodiny zaujal mnoho pozvaných hostů

V rámci akcí Otevřený dvůr pod fíkovým stromem jsme mohli shlédnout komponovaný program umělecké skupiny Česká duše Dopisy Charlottě. Naše doufání, že 22. 5. už bude počasí přijatelné pro venkovní sezení, žel nebylo naplněno. Sešli jsme se tedy ve velkém sále naší modlitebny. Toto představení bylo prozatím asi nejvíce navštíveno (cca 75 osob), kdybychom byli na dvoře, byl by plný.

Autorka, paní Marie Neudorflová, připravila čtení z několika dopisů, které si vyměňovala Charlotta Masaryková s dcerou Alicí, doplněné zpěvem lidových písní za doprovodu houslí a violy, a fakty o životě Charlotty Masarykové a její rodiny. Z dopisů dýchala statečnost obou žen, které se dostaly do složité životní situace, aniž by měly jistotu, že to nakonec dopadne dobře. Obě, zvláště Alice, komunikovaly i jistotu Boží ochrany v celé situaci.

Pro mě osobně bylo velmi zajímavé dovědět se některé další informace o Charlottě Masarykové. Například jsem netušila, že se velmi dobře naučila česky. Také jsem byla dojatá snahou obou žen se vzájemně povzbuzovat a psát tak, aby si připomněly milé vzpomínky a co nejméně se zatěžovaly starostmi.

Na závěr jsme si mohli několik písní zazpívat i společně, což celé shromáždění radostně provedlo. Příští akce se uskuteční 14. 6. 2019 snad už pod fíkovým stromem na dvoře.

Jana Matulíková

Noc kostelů

Ohlédnuté slovem i fotografiemi

Tradiční akce, která přináší dobré ovoce. Přišli lidé nejen z Prahy, ale i ze Středních Čech. A přišlo jich skutečně hodně, napočítali jsme přes 150 návštěvníků.

Jako refrén se opakovalo překvapení, jaká že krásná modlitebna (kostel, budova) se to skrývá za činžovním domem v Soukenické ulici! Jinak řečeno, lidé učinili objev pro ně zatím neviditelné církve.

Skvělé bylo, že nám počasí umožnilo opět otevřít dvůr. První kontakt se tedy odehrál bezprostředně poté, kdy lidé prošli průjezdem. Hned se jich ujala služba, nabídla letáček s informací o sboru, Bible a jiné knížky a taky občerstvení, které mnohým přišlo vhod a k chuti.

Chtěl bych poděkovat Monice Rechové za její výtvarnou péči o děti. Divadelní dvojici Bubec (Arjana Shameti a Petra Veselá), které nejen dětem zahrály představení o praotci Noemovi. Jistě bych chtěl poděkovat i těm, kteří připravili občerstvení a vytrvali sloužit návštěvníkům po celou dobu noci našeho kostela. A také pár zpěvákům, kteří rozezněli dvůr především písněmi z ekumenické dílny Taizé.

Těšíme se opět za rok!

Bronislav Matulík

Noc kostelů v Neveklově

První akce tohoto druhu se vydařila

V pátek 24. 5. 2019 proběhla v naší modlitebně první Noc kostelů. Podle časového harmonogramu by se dalo říci, že se jednalo spíše o podvečer než noc (od 17.30 do 20.00), ale program byl pestrý, a tak si každý z hostů mohl najít to své.

Jako první vystoupil dětský pěvecký sbor ZŠ Jana Kubelíka. Děti zpívaly moc pěkně a přivedly s sebou své rodiče i prarodiče. Po jejich vystoupení představil Josef Tezner službu dětem Royal Rangers. Jedna maminka projevila zájem přihlásit svou holčičku. Po prezentaci práce s dětmi následoval koncert mého přítele Kamila Šedovouse Kaisera s kolegyní Martinou Štraubovou. Kamil hraje na starobylý

severský smyčcový nástroj zvaný Nickelharpa a Martina hraje na loutnu a zpívá. Hrál jim to a zpívalo opravdu pěkně. Hosté si vystoupení moc pochvalovali a říkali, že jejich hudba jim vlila do srdcí klid. V přestávce mezi dalším programem jsem hostům pověděl něco o historii stanice a pak jsme přešli do večera chval. Chvály vedli naši mladí – Samuel Trávníček (varhany), Richard Novák (piano a zpěv) a hosté z šeberovského sboru Michal Hlávka (bicí), Miroslava Koláčková a Jan Marek (zpěv). Bylo vidět, že si to společně užili a to z nich také krásně vyzářovalo. Hostů směrem k večeru ubývalo, ale někteří zůstali do samého konce. Program skončil asi v půl deváté večer, ale s některými hosty jsme zůstali v rozhovorech ještě dlouho do noci. Takže to opravdu nakonec byla Noc kostelů.

Tomáš Trávníček

Manželské večery

Kurzy, které budou probíhat na podzim v Soukenické a Kralupch

Stanice v Kralupch bude na podzim pořádat kurz s názvem Manželské večery. Jedná se o sérii osmi setkání, ne nepodobných malým rendez-vous. Začíná se večerí při svíčkách – stoleček pro dva, květina. Následuje promluva plná příběhů ze života, vtipných citátů a inspirativních nápadů.

Jádrem večera je diskuse pouze ve dvou – o tématech, na která ve shonu všedního dne nezbyvá čas. Kurz je příležitost pro každý pár, který chce na svém vztahu pracovat – tedy pro manželství pevná i manželství, která zápasí. Je určen jak pro dvojice žijící v manželství, tak i pro nesezdané páry. Kurz je postaven na křesťanských principech, ale současně je otevřen lidem jakéhokoliv vyznání, můžete na něj tedy pozvat i své nevěřící přátele.

Kurs bude zahájen v říjnu, ale již nyní je možno se přihlásit u kazatele Radislava Novotného, tel. 737 200 188, mail: radislav.novotny@cb.cz. Nezisková cena je 1 700 Kč pro pár.

Jiří Košťál

Rovněž v Soukenické budou na podzim probíhat kurz o manželství. Pokud vám utekly první Manželské večery v našem sboru, můžete se přihlásit na ty, které začínáme připravovat pro letošní podzim. Jen pro malé připomenutí – Manželské večery nejsou určeny těm, kteří se potýkají se závažnějšími vztahovými potížemi, ale pokud už dlouho nemáte čas se zastavit, popovídat si a znovu si připomenout něco, co už běžný život zavál, je to akce přesně pro vás.

Během osmi setkání probereme například, jak se vybudují pevné základy vztahu nebo jak správně řešit konflikty. Připomeneme si ale také, jak udělat druhému radost a jak nás ovlivnila původní rodina.

Každé setkání začíná večeří a v příjemném prostředí budete spolu vyplňovat pracovní listy a povídat si. Konkrétní termín konání i všechny bližší informace ještě upřesníme po prázdninách.

Jana Matulíková

Pastorační rada

V současné neklidné době cítíme více než kdy jindy potřebu sdílení křesťanů i mimo rámec bohoslužeb nebo skupinek. Staršovstvo rozhodlo o vytvoření **Pastorační rady**, která bude skupinou pracovníků, kteří si tuto potřebu uvědomují, a podle svých sil, času a obdarování nabízejí rozhovor na jakékoli téma, modlitby, doprovázení, naslouchání, vyznávání a spolunesení životních situací sester a bratří ve sboru. Snahou je vytvořit bezpečný prostor pro toto sdílení či vyznávání, kdy vše, co bude řečeno v sejití dvou či tří, zůstane mezi nimi a Bohem.

V případě nutnosti odborné pomoci psychologa, manželského poradce nebo terapeuta pak budou tito pracovníci schopni doporučit příslušný kontakt.

staršovstvo

Ze staršovstva

Biblické v létě – na žádost žižkovského sboru se všechny letní biblické hodiny uskuteční v Soukenické.

Pastorační rada – staršovstvo schválilo složení pastorační rady: Matulíková Jana, Matulík Bronislav, Novotný Radislav, Verner Petr, Šíma Matyáš, Veselá Petra, Košťál Jiří, Mančalová Ela a Jindra Koudela.

Diakonská rada – Holanová Markéta, Trávníček Tomáš, Bartošová Eva, Šimová Lída, Borovičková Hana, Borovičková Hana ml., Marková Vladimíra, Šilar František, Šíma Petr a Beranová Lída.

Rozhovor s delegáty o návrzích na Konferenci – staršovstvo jednalo s Věrou Bíbovou a Ondřejem Pavlíčkem o konferenčních návrzích.

Rozhovor se sestrou Delgermurun – sestra informovala staršovstvo o záměru pozvat pastory z Mongolska, kteří by v Praze vyučovali mongolské ženy o úloze žen v rodině. Bronislav Matulík tlumočil názor mongolského pastora Munkuše. Staršovstvo je ochotno poskytnout prostor pro konferenci. Pozvání mongolských křesťanů projedná Bronislav Matulík s Markem Potmou (CB Praha 4), který již má zkušenost s pozváním cizinců.

Kralupy – kazatel Novotný navrhl přibrat do Rady stanice sestru Lucii Hlaváčkovou. Staršovstvo ji pozve k rozhovoru.

Sborová účetní – staršovstvo schválilo od 1. 6. jako sborovou účetní sestru Ivu Němečkovou.

Kalendář akcí

- 14. 4. – 23. 6. Stará Boleslav – Kurz Alfa
- 31. 5. – 2. 6. Puťák dorostu
- 1. 6. Brigáda ve sborovém domě
- 14. 6. Koncert kapely Jablkoň
- 14. 6. Neformální setkání mládeže – bowling
- 15. 6. Sborový sportovní den jízdárna Radonice
- 16. 6. Večer modliteb a chval
- 23. 6. Ukončení školního roku
- 30. 6. – 12. 7. Tábor Dorostu
- 27. 7. – 3. 8. Sborová dovolená Kletečná
- 19. 8. – 23. 8. Příměstský tábor

NAROZENINY

Koudelová Renata	1. 6.
Skalický Jaroslav	2. 6.
Slugová Daniela	2. 6.
Gerhartová Věra	5. 6.
Pospíchalová Pavla	5. 6.
Svobodová Jana	7. 6.
Jindrová Tereza	8. 6.
Košík Petr	8. 6.
Doležalová Marie	9. 6.
Pospíchal Miroslav	12. 6.
Suška Daniel	14. 6.
Špaček Čestmír	16. 6.
Kalinová Marie	17. 6.
Petrová Ivanka	17. 6.
Kuplíková Petra	19. 6.
Pavlíčková Kateřina	19. 6.
Hlaváčková Lucie	20. 6.
Beran Bohuslav	22. 6.
Kloučková Jarmila	23. 6.
Šnobl Jan	25. 6.
Liguš David	26. 6.
Pavlíčková Eva	26. 6.
Vernerová Hana	26. 6.
Beranová Lydie	27. 6.

Radislav Novotný
Petr Němeček
Jan Němeček
B. Matulík, P. Veselá
V. Skalická, R. Novotný
Michal a Martina Caltovi
Jindřich Koudela
Marta Skalická
Petr Němeček
Tomáš Němec
Radislav Novotný

Mimořádná shromáždění

Letnice – v neděli 9. června 2019 v 10.00 hodin. Společná bohoslužba českého a ruský mluvícího sboru.

Závěr školního roku – v neděli 23. června 2019 v 10.00 hodin. Ukončení školního roku s dětmi a učiteli.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	9.30	setkání maminek s dětmi
	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.00	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXIX
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>